

Den gamla pärmén

eller

Hur den globala uppvärmningen stoppades

Min speciella farfar

Min farfar var en alldeles speciell person. Han berättade mycket om gamla tider och gamla släktingar. Han var också väldigt hemlighetsfull och viskade att när han en gång dör skulle jag få överta alla hans papper och ansvara för att de förvarades väl för eftervärlden. Jag tyckte att detta var lite onödigt för vi är alla tveksamma till om det blir någon eftervärld.

Men hans berättelser om en annan tid och om människor som strövade fritt omkring i solen var fascinerande. Jag visste att det hade varit så för länge sedan för det hade vi lärt oss i skolan. Men när farfar berättade så blev det mera levande. Det var nästan som om han själv hade upplevt det.

Farfar dog nyligen och då fick jag överta en stor kista med en massa papper. Där fanns CD-skivor som inte hade gått att tyda på 100-tals år. Där fanns så kallade datorer där programmen var skadade och som ingen visste hur de skulle repareras. Där fanns en massa foton av människor som påstods vara mina förfäder.

Men där fanns också en pärm där det var inpräntat med gula bokstäver *"Allguréns släktberättelser"*. Någon hade också skrivit för hand: *"Mycket viktigt – måste bevaras till eftervärlden"*. Det var inte farfars stil så någon av hans förfäder måste ha skrivit detta.

Pärmen var full av papper. På flikarna stod det årtal så jag förstod att flera av mina förfäder hade bidragit med var sina berättelser. Jag bläddrade igenom pärmen men fastnade på första fliken som var märkt 2000.

Mitt liv som Bengt

Under första fliken satt en massa mycket gamla berättelser. Det var någon förfader som hette Bengt som tydligen hade föresatt sig att berätta om hur det var att leva på den tiden. Där fanns också flera små fantasier och kåserier om diverse ämnen som kanske var intressanta att läsa i gamla dagar.

Jag orkade inte läsa allt, vi är ju trots anpassade till att ta emot informationen kemiskt direkt från Internet. Men till slut hade jag tragglat mig igenom en berättelse som hade rubriken "Mitt liv som Bengt". Den handlade om en helt annan värld än den som vi numera tvingas leva i. Den där Bengt måste ha levat ett bra tag före förändringarna här på jorden. Berättelsen var daterad år 2010 och det ju väldigt länge sedan. Det är egentligen fantastiskt att en sådan gammal berättelse har kunnat sparas genom alla släktled.

Men det var ett annat papper i pärmen som var så egendomligt och chockerande att jag var tvungen att läsa det flera gånger. Kapitlet hade rubriken "*Jag hade lösningen på jordens klimatproblem*".

Jag hade lösningen på jordens klimatproblem

Alla pratar om den kommande klimatchocken här på jorden. Om vi inte gör något drastiskt kommer det att bli varmare och varmare. Experterna påstår att vi måste minska koldioxidutsläppen. Vi måste sluta använda fossila bränslen och reducera vår materiella levnadsstandard.

Men ingen verkar ha kommit på tanken att vi i stället skulle minska koldioxiden i luften. Man påstår att detta skulle kräva för mycket energi. Men vårt problem är ju att vi har för mycket energi i form värme. Det borde inte vara svårt att med någon ny biologisk process kunna omvandla koldioxid till vatten, syrgas och kol. Växternas klorofyll klarar ju detta men i alltför liten skala. Det borde kunna gå att genmanipulera en bakterie så att den fortplantar sig själv samtidigt som den konsumerar koldioxid och lämnar kvar syrgas och kol.

Jag har lagt fram idén för flera experter, men de påstår att jag är helt fel ute. Så då gjorde jag själv ett experiment. Jag startade en odling med en ettrig stam av MSRA-bakterier. De placerades i mikron tillsammans med lite näringslösning och klorofyll. Mikron fick stå på med högsta effekt över natten.

Nästa morgon var det en svart gröt inne i mikron. Det borde vara kol så experimentet verkade lovande. Mikrovågorna hade skapat en ny bakteriestam som producerade kol. Men processen fortsatte inte när mikron var avstängd. Bakterierna förökade sig inte i rumstemperatur.

Jag lade gröten i en kastrull med vatten som fick hålla sig varm på spisen. Efter många experiment märkte jag att det blev mera gröt om temperaturen var över 48°C. Jag kunde alltså producera kol ur luftens koldioxid! Men kastrullen blev helt fördärvad och det gick åt mycket värme för att producera en liten mängd svart gröt. Processen var nog inte så bra i alla fall. Jag skrapade loss lite gröt ur kastrullen och lade i en plastpåse. Resten åkte i soptunnan.

På en tjänsteresa till Saudi tog jag med mig gröten och slängde den i öknen. Kanske skulle ökenvärmerna vara tillräcklig för att hålla processen vid liv. Kanske kunde jag bidra en aning till att minska koldioxiden i luften. Kanske skulle vi kunna använda ytterligare några liter olja utan att värmen steg på jorden.

En ny Kaba funnen i Saudiska öknen

Under samma flik i pärmen satt ett gammalt gulnat tidningsurklipp. Det var daterat 2056, d.v.s. betydligt senare än berättelsen och hade rubriken "En ny Kaba funnen i Saudiska öknen".

I tidningsnotisen kunde man läsa:

"I ett övergivet nomadläger i Saudi påträffades nyligen en svart sten som liknar den heliga stenen i Mecka. Förmodligen har nomaderna tvingats lämna platsen i all hast och inte fått med sig sin helgedom. Imamen i Riyadh är övertygad om att nomaderna i hemlighet har tillbett denna sten i århundraden och att de har varit ättlingar till Mohammeds brorson. Denne har med all säkerhet hittat stenen i öknen och haft den som en samlande symbol för sin gren av islam. Stammen har inte velat avslöja sin sten för omvärlden för att undvika ytterligare strider inom islam. Imamen har gett order om att stenen skall grävas ner på hemlig plats i öknen."

Numera vet vi ju alla att vår pågående naturkatastrof började med bakterier i Saudiska öknen. Men hittills har ingen förstått att de hade funnits där mer än 100 år innan forskare kunde förstå fyndet.

Jag undrar hur farfars förfäder kunde koppla ihop stenen med Bengts svarta gröt?

Isbakterien

Vi vet alla vilket väsen det blev när forskarna kunde klarlägga varför öknen i Saudi svartnade och varför temperaturen sjönk kraftigt i omgivningen. Man fann ju att en resistent bakteriestam hade utvecklats på ett helt okänt sätt. Man fann ju bakterier som omvandlade koldioxid till syrgas och kol. Man fann att bakterierna hade muterat så att en del måste ha hög temperatur för att fortplanta sig medan andra kunde leva i mycket lägre temperaturer. Gemensamt för alla varianterna var att de sög koldioxid och värme ur omgivningen och efterlämnade ett lager med kol som så småningom stelnade till ett pansar.

Vi vet också hur entusiastiska forskarna blev eftersom man såg en lösning på jordens problem. Temperaturen hade vid den tiden stigit kraftigt och alltfler områden hade blivit obeboeliga. Jublet visste inga gränser när man insåg att man kunde bryta det nyproducerade kolet och använda det som bränsle. Precis som på den gamla goda tiden.

Vi vet också att bakteriestammarna förökade sig alltmer ohejdat. Vi människor lyckades inte bränna upp allt kol de producerade. Temperaturen på jorden sjönk för varje år och till slut försvann nästan all koldioxid i luften. Växterna kvävdes till döds när all koldioxid hade ersatts med syre. Allt större områden av jorden täcktes med is.

Nu sitter vi här, en liten människospillra, instängda i en grotta av is. Vi eldar kol så mycket vi kan, men den senaste mutationen av bakterien arbetar inne i isen och där är det omöjligt att komma åt kolet. Och för varje år blir det bara kallare och kallare.

Jag vågar inte visa mina kvarvarande vänner vilket materiel som min farfar lämnade efter sig. Men jag har skrivit den här lilla berättelsen för att de, som mot förmodan kan läsa den i framtiden, förstår vad som har hänt.